

[Ole Vig Jensen]

fredshed, at der gennem de foreslåede ændringer er skabt et nyt og godt grundlag for et velfungerende gymnasium et godt stykke ind i 1990'erne.

Vi beklager, at forslaget om gymnasiet ikke er bredere. Vi havde gerne set andre partier og jo ikke mindst S og SF tilslutte sig forslaget. Når vi alligevel kan medvirke til denne ændring uden det brede flertal, som kendes på en række andre uddannelsesområder, beror det først og fremmest på to ting. Vi har villet skabe ro, arbejdsro, i gymnasiet; vi har følt, at der var et stort behov for at få en afklaring, og den har vi så nu medvirket til. Den anden årsag er, at vi betragter de foreslåede ændringer som forholdsvis begrænsede, men som en klar forbedring af gymnasiet. Grengymnasiets principielle træk er fastholdt, og der er ikke foretaget gennemgribende ændringer eller justeringer.

Ethvert parti kan have tanker og ideer, som ikke kan realiseres, når der er tale om forlig, men vi har fået vores vigtigste synspunkter tilgodeset med det foreliggende lovforslag, og derfor siger vi ja.

Vi vil gerne takke for forløbet af de forhandlinger, der har været. Det gælder såmænd også i den periode, hvor Socialdemokratiet og SF bidrog positivt; siden har det været regeringspartierne og ministeren. Jeg synes, vi har nået et godt resultat, og det takker jeg for.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Det lovforslag, som er til afsluttende behandling i dag, er perspektivløst, gammel-dags og elitært. Det trækker kort sagt i den forkerte retning.

Elevernes valgfrihed skal øges, siger man, men i virkeligheden er de obligatoriske timer øget, og eleverne har ingen sikkerhed for, at deres ønsker om valgfag bliver fulgt, modsat det nuværende gymnasiums objektive holdningsregler.

Forslaget markedsføres som decentralisering, men i virkeligheden er der tale om en klar styrkelse af ledelsesinstitutionerne – rektors og amternes forvaltninger. Elev- og lærerindflydelse begrænses klart i forhold til det nuværende gymnasium. Forslaget skal forestille at være en modernisering, men i virkeligheden er der næsten ingen nytænk-

ning, og der bliver mindre tid til lærer- og elevvalgte aktiviteter.

For eleverne vil lovforslaget betyde en længere skoledag. Skemaet får flere timer, valgfagsstrukturen vil uvilkårligt betyde et udvidet antal mellemtimer, og hertil kommer stramningerne i faglige krav til obligatorisk stof og udenadslære, hvad der betyder længere forberedelsestid.

De mange 1-årige forløb betyder større eksamenspres for eleverne. Gymnasiet bliver i højere grad end nu et løbende eksamensforløb, hvad der vil blive yderligere forstærket, hvis ministeren gør alvor af tankerne om at indføre eksamen i de kreative fag. Elevernes skoledag vil blive opsplittet, undervisningen vil i alle 3 år foregå på forskellige hold, hvert hold med nye kammerater. Det giver ikke socialt trykke rammer, og det øger frafaldet, begge dele med social slagside.

Vi ved fra forsøgsarbejdet i gymnasiet og HF, at klassekvotienten og holdstørrelsen her er de helt centrale elementer. 16 elever på et hold har i mange sammenhænge været nævnt som idealet. I dag har vi loft på 24 elever for holdene, i gymnasiereformen kan der etableres hold på 28 elever for at tilfredsstille kravet til økonomisk styring. Det er fagligt og pædagogisk uforsvarligt, ikke mindst når det gælder sammensatte valghold med elever fra mange forskellige stamklasser.

Endelig ved vi, at ministeren har planer om at skære ned i de timer, der bruges på rejser, ekskursioner, fællestimer m.v. Skolen skal altså gøres endnu kedeligere, end den er i forvejen.

For lærerne betyder lovforslaget et klart tilbageslag. Forslaget tillægger ikke lærerrådet nogen som helst kompetence i alle de centrale spørgsmål vedrørende holddannelse. Kompetencen er udelukkende tillagt forvaltningen i amtet og rektor. Skal der rettes op herpå, må gymnasiereformen følges op af en lærerrådsbekendtgørelse, som sikrer lærerrådet reel kompetence i alle spørgsmål vedrørende holdoprettelse.

Tilsvarende er selvstændigheden i lærernes arbejdstilrettelæggelse klart reduceret. Med de nye fagbeskrivelser, som netop er ved at være færdige, er det obligatoriske stof øget på bekostning af de arbejdsområder og -former, som hidtil har været tilrettelagt i samarbejde mellem den enkelte lærer og eleverne.